

Evangelí del dijous de la setmana XXXIII de durant l'any: Jesús plora

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXXIII de durant l'any. “Quan Jesús va ser prop de Jerusalem i veié la ciutat, arrencà a plorar”. Jesús plora avui per cadascun de nosaltres, que sovint som incapaços de reconèixer-lo com aquell que mena a la pau. El nostre cor, sovint ocupat i satisfet de si mateix, es tanca a l'Amor.

Evangelí (Lc 19, 41-44)

Quan Jesús va ser prop de Jerusalem i veié la ciutat, arrencà a plorar per ella i digué:

—Tant de bo que en el dia d'avui també tu haguessis reconegut allò que et porta la pau! Però ara és amagat als teus ulls. Vindran dies que els teus enemics construïran al teu voltant un mur de setge, t'encerclaran i t'atacaran per tots costats; et destruïran, a tu i als teus fills, i no hi deixaran pedra sobre pedra, perquè no has sabut reconèixer el temps en què eres visitada.

Comentari

Jesús és a les envistes de Jerusalem, on celebrarà la Pasqua amb els deixebles. Serà la darrera vegada que la celebri en aquesta terra. Són dies de gran intensitat i d'emoció

continguda. En apropar-se des de Betània, s'atura a la muntanya de les Oliveres i contempla la majestuositat del Temple i les muralles de la ciutat santa. Jesús arrenca a plorar. No pot pas contenir el dolor per la incapacitat dels habitants de reconèixer-lo.

Allò que provoca dolor al cor de Jesús és la història de la infidelitat del poble. Jesús plora pel tancament del cor de la ciutat santa del poble escollit. Perquè no tenia temps per obrir-li la porta: estava massa ocupada i satisfeta de si mateixa.

En entrar a Jerusalem, els pelegrins que van amb Jesús es deixaran encomanar per l'entusiasme i el proclamaran “Fill de David”.

Pocs dies després, Jesucrist sortirà de la ciutat carregat amb una creu de fusta. El Rei de reis i Senyor de senyors coronat amb espines, “era menyspreat, rebuig entre els homes,

home fet al dolor i acostumat a la malaltia. Semblant a aquells que ens repugna de mirar, el menyspreàvem i el teníem per no res” (Is 53, 3).

Aquest és Jesús, el Déu fet home que plora per cadascun de nosaltres.

Perquè també nosaltres som incapaços de reconèixer-lo com aquell que mena a la pau. Perquè el nostre cor, sovint ocupat i satisfet de si mateix, es tanca a l'Amor.

Jesús arrenca a plorar perquè aprenguem a plorar amb Ell. Dona la seva vida perquè puguem viure.

Perquè en el seu dolor ens puguem refer cada dia. Sant Josepmaria recomanava: “Dolor d’Amor. Perquè Ell és bo. Perquè és el teu Amic, que va donar per tu la seva Vida. Perquè tot el que tens de bo és seu. Perquè l’has ofès tant... Perquè t’ha perdonat... Ell!..., a tu! Plora, fill meu, de dolor d’Amor” (*Camí*, 436).

Luis Cruz // Photo: Gonzalo
Gutierrez - Cathopic

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
dijous-de-la-setmana-xxxiii-de-durant-
lany-jesus-plora/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xxxiii-de-durant-lany-jesus-plora/) (12/03/2026)